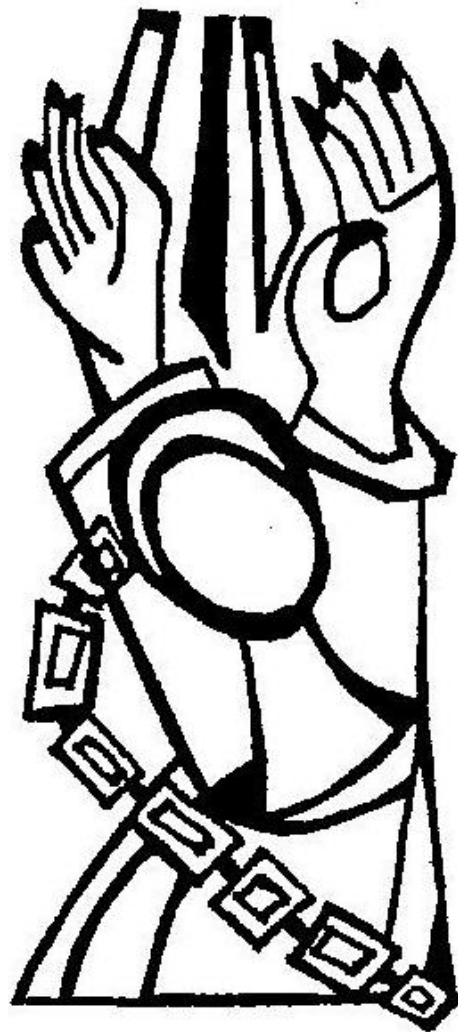

**VIERING VAN DE
ZEVENDE ZONDAG
VAN PASEN**

HERDENKEN

‘Ik vraag u niet hen
uit de wereld weg te nemen,
maar hen te bewaren
voor de macht van het kwaad en
dat zij U van harte toegewijd zijn.’
(Johannes 17)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied. Gij uit de dood verrezen, *t.: P. Verhoeven*
ten leven opgestaan, *m.: Arneau*
in ons, die niet als wezen,
ontzield hun wegen gaan.

**A.: Gij zijt met ons, Gij zijt ons leven,
God en goed.
Gij blijft met ons voorgoed,
nu tot in eeuwigheid.**

Geen steen, geen wet ten dode,
behoudt ons in het graf.
De machten namaak-goden,
verwaaien als het kaf

**A.: Gij zijt met ons, Gij zijt ons leven,
God en goed.
Gij blijft met ons voorgoed,
nu tot in eeuwigheid.**

WELKOM.

*Als een van de weinige,
misschien wel de enige
maand van het jaar,
heeft de meimaand duidelijk
zijn eigen volkse mystiek,
die blijkbaar tot nu toe
door zeer velen beleefd wordt
en zelfs het openbare leven
bijkleurt en opfleurt.
Het is meer dan folklore.
Het is iets om zuinig op te zijn,
juist in onze vlakke tijd,
onze plat getrapte samenleving.*

*Welkom u allen omwille van elkaar
in Gods naam vanavond samen hier.*

Lied. Die bang naar Emmaus vluchtten,
op niemand meer gehoopt.
Die tijd en wereld duchtten,
ze zijn met U gedoopt.

**A.: Gij zijt met ons, Gij zijt ons leven,
God en goed.
Gij blijft met ons voorgoed,
nu tot in eeuwigheid.**

SCHULD BEKENNEN.

V.: Maak van mij, Heer
een werktuig van vrede
en laat me
waar haat is liefde zaaien
waar onrecht recht
waar twijfel geloof.

Laat me
waar wanhoop heerst vertrouwen
waar duisternis licht
waar droefenis vreugde.

Laat me eerder troosten
dan troost zoeken,
eerder begrip tonen
dan begrip vragen,
eerder liefhebben
dan geliefd willen zijn.

**A.: Want wie geeft, ontvangt;
wie vergeeft, wordt vergeven.**

BEZINNING.

A.: DAT HET MIJ IS GEGEVEN *m.:W. Vogel*
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.

*Wie van stevige takken
sappige vruchten wil plukken
moet het rot in de wortel bestrijden.*

A.: DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.

*Wie in zijn huis
dak en vloer wil behouden
moet de worm voor zijn.*

A.: DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.

*Wie helder wil zien
en het goede doen
moet zijn geweten wetten.*

A.: DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.
KOME WAT KOMT.

GEBED.

Alles van waarde is weerloos,
het eigenlijke onuitsprekelijk,
vanwaar waarheen waartoe
niet te zeggen.

Toch noemen wij Uw naam:
God en Goed

om wat waarachtig en heilig is
naam te geven onder ons,
om wat woorden niet vangen
tot klinken te brengen,
om bij tij en ontij grond te voelen,

om met U als gids en gezelschap
onze weg te gaan
in tijd en eeuwigheid.

Amen.

Lied.

*Komen ooit voeten; c 1
H. Oosterhuis/Han Paus*

EERSTE LEZING.

Habakuk 1.2

Wat zou ik me nog druk maken, Heer ? Er wordt toch niet geluisterd. Wat zou ik nog langer de hemel bestormen; het lost niets op. Al dat onrecht, - het gebeurt maar !

De zuivere waarheid telt niet; het volste recht doet er niet toe. Brutale leeghoofden zijn aan het woord; de bedachtzame wijze is de mond gesnoerd. Dit kan toch niet !

Gij kunt, wordt gezegd, geen kwaad verdragen, geen onrecht velen. Gij kunt het niet aanzien, dat recht-schapen mensen worden vertrapt en slinks in een fuik gelokt, in netten verstrikt raken. Zij die dit doen, kunnen hun plezier niet op. Ze zegenen hun netten en bidden voor hun fuik.

Kan dit allemaal zomaar ?

Ik wacht op antwoord; het zal me benieuwen.

Lied.

Komen ooit voeten; c 2

HET EVANGELIE.

Johannes 17,6-17

Jezus bad. 'Vader, ik heb uw naam geopenbaard aan de mensen die u mij hebt toevertrouwd. Ze hebben uw woord ter harte genomen en erkennen dat alles mij gegeven van U komt. Ze hebben naar waarheid erkend dat ik van U ben uitgegaan, - dat U mij hebt gezonden. Voor hen bid ik, nu ik naar U toe kom en zij in de wereld blijven. Vader, bewaar hen die mij door U zijn toevertrouwd, - opdat ze één mogen zijn zoals wij. Zolang ik bij hen was, was het mijn taak hen namens U te bewaren. Ik heb over hen gewaakt en geen van hen is verloren gegaan, behalve de ene die verloren moest gaan, opdat de Schrift in vervulling zou gaan. Ik kom naar U toe, maar terwijl ik nog in de wereld ben, zeg ik dit, opdat ze volkomen zullen delen in mijn vreugde. Ik heb hun uw woord doorgegeven en de wereld is hen gaan haten; want zoals ik zijn ook zij niet van de wereld. Ik vraag u niet hen uit de wereld weg te nemen, maar hen te bewaren voor de macht van het kwaad en dat zij U van harte toegewijd zijn.

Lied.

Komen ooit voeten; c 3

MEDITATIE.

*Ik zag een olijfboom, heerlijk
groen, vol knoppen zaten zijn
sterke takken, hij stond bij
een kleine, oude kapel.*

*Zo zou ook ik willen staan,
zo stil zou ik de goedheid
willen vertrouwen die leeft
in al wat adem haalt.*

*Zo vast wil ik met mijn vrienden
samen wachten op de Naam
waarin alles zijn naam heeft,
want die is goed.*

Onlangs hebben de minderbroeders kapucijnen de vijftien psalmen van Franciscus vertaald, op muziek laten zetten en op cd uitgebracht. Tijdens de presentatie hiervan in Velp bij Grave werd een toelichting gegeven over de psalmen zoals die ooit door het joodse volk gebruikt zijn.

‘Na de Babylonische Ballingschap ontstond er in de synagogen buiten Jeruzalem een eredienst. Men bad op het platteland op momenten dat er in de tempel in de stad geofferd werd. Dit gebeurde dagelijks twee maal: ‘s morgens tussen zonsopgang en het derde uur en ‘s avonds tussen het negende en twaalfde uur. Op sabbat en feestdagen was er ook nog op het middaguur een offer- en eredienst. Bovendien zijn er aanduidingen van nachtelijk gebed . . . De psalmen waren de basis van het joodse gebed. Er bestonden aanwijzingen welke psalmen op welke dag van de week, bij nieuwe maan en op feestdagen gebeden moesten worden. Het was voor iedere Jood een religieuze plicht dagelijks de getijden te bidden alsook thuis een gebed uit te spreken bij iedere maaltijd.’

Wanneer je dit in onze tijd met onze ogen leest - met in gedachten hoe vele moslims in ons land hun regelmatige gebedstijden kennen en daarmee hun dagelijks bestaan als het ware impregneren - dan valt het ineens weer sterk op, hoezeer ónze samenleving beroofd en leeg geraakt is van allerlei gewoonten, gebruiken, rituelen en feesten die ooit het alledaagse bestaan onderbraken en dit boven zichzelf uittilden tot wie weet waar. En hoe de gang van de dag, de week, het jaar nog nauwelijks momenten van bezinning kent, die alles in een rijker hoger geheel plaatsen. Ooit waren er in onze streken gemeenschappelijke perioden en dagen van vasten en onthouding, waarin jong-geliefden elkaar zelfs niet opzochten. Volkse heiligen als Blasius en Caecilia kenden hun naamdag en Driekoningen, Maria Lichtmis en Maria Hemelvaart waren hele of halve zondagen.

Ooit baden gezinnen iedere avond het rozenhoedje en wie dit nog heeft meegemaakt denkt eraan als een intiem huiselijk gebeuren, al werd er mogelijk meer gemurmeld dan bewust gebeden.

Ooit klepte het angelusklokje om twaalf uur 's middags en onderbraken mensen hun werk.

Daar is een populaire 'smartlap' over geschreven en het 'engelachtige uur' is vaak uitgeschilderd.

Dit en nog zoveel meer is weg, - in ieder geval uit beeld, weg uit de straat, het openbare leven.

Zonder te beweren dat het allemaal terug moet komen is het toch onthullend te constateren hoe vlak en plat het leven in onze samenleving geworden is, hoe weinig diepte alledag nog kent.

Alleen de meimaand, misschien nog meer dan de sterk vercommercialiseerde decembermaand heeft iets van een eigen kleur en fleur bewaard. En dit niet alleen vanwege de dodenherdenking en het memoreren van bezetting en bevrijding.

In onze streken is het dauwtrappen nog steeds in, al zal niet iedereen dit als een religieus gebeuren zien en ervaren, - toch is het een beleving van samen onderweg zijn door tijd en ruimte.

Er wordt druk naar Den Bosch gewandeld, liefst in de vroege morgenuren als het licht nog pril is, de vogels hun ochtendserenade brengen en het dagelijks rumoer zich nog niet opdringt.

De veldkapellen worden deze maand meer dan in andere tijden van het jaar druk bezocht, - en bij veldkapellen, in pelgrimages en bedevaarten beleeft 'het volk' zijn mystiek, zijn band met alles en allen en met iets wat alles en allen te boven gaat, al zal het volk - wat de kerken wel doen - dit geen naam geven, maar proeven en beleven.

De meimaand heeft in onze streken nog 'iets'.

En dat iets is voor mens en samenleving - zo simpel en onnozel als het lijkt - van levensbelang.

*Overall is actie, organisatie en bedrijvigheid,
maar waar vandaan worden deze geleid ?
Vanuit een innerlijk dat niet bij zichzelf thuis is,
maar denkt en doet vanuit wat aan de oppervlakte ligt, -
het louter verstand, de wil iets te bereiken,
de zucht naar macht, bezit en genot,
die geen contact meer heeft met het werkelijke,
met het centrum van het leven,
het wezenlijke en blijvende.
De diepte van de mens moet weer ontwaken.
In zijn leven moeten weer tijden,
in zijn dagen weer ogenblikken zijn
dat hij stil wordt, tot zichzelf inkeert
en zich met open hart de vragen voorlegt
die hem die dag troffen.*

(Romano Guardini, christelijk humanist)

Kort orgel

BELIJDENIS

Marialied

Het kan het verhaal zijn van *t.: M. Zagers*
een bloem die in schaduw stond *m.: W. Vogel*
tot zij in het bladerdek
licht van zonlicht vond.

*Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed,
Woord van God, gehoord, bewaard:
Maria, wees gegroet.*

Het kan het verhaal zijn van
een bloem kleurloos in de knop
tot het morgenlicht haar raakt,
kleurrijk bloeit zij op.

Het kan het verhaal zijn
van een bloem die verscholen staat
in het alledaagse groen
waar zij opengaat.

ONDERBREKING.

Brood en beker
Collecte
Orgelspel

BROOD EN BEKER.

Te eten geven is genade delen;
te eten vragen is
medemensen deelgenoot maken aan
het geluk dat we beleven, de moeite die we doen,
de zorg die we kennen, 't verdriet dat we hebben.
Samen eten, alledag thuis en nu samen hier
is licht en donker, tijd en eeuwigheid
delen met die bij ons zijn en
allen die ons voorgingen.

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn,
naar ziel of lichaam pijn hebben,
in het ongewisse verkeren. -
Bid voor die zorgzaam waken,
bijstaan en vertrouwen geven.
Bid voor die ons van nabij
zijn voorgegaan in de dood.
Met eerbied noemen wij bij hun naam:*

*Gedenk allen die waar ter wereld ook
bezwijken onder geweld
omkomen van honger
sterven aan een slopende ziekte, -
allen die eenzaam en vergeten wegraken.*

*Wie gedenkt dankt,
wie dankt gedenkt die leven.*

Lied.

Voor de gevallenen

*God on high
Les Misérables*

GEBED AAN TAFEL.

Lied.

*Laat juichen
Henk in 't Veld*

*Gezegend zijt Gij om adem en licht,
de bron uit wie wij geboren,
de einder waarheen we gaan.*

*Gezegend zijt Gij om zon en maan,
alles en alles in het bestaan geroepen,
het onnoembare wonder dat wij beleven.*

*Gezegend zijt Gij om hart en ziel,
de hoop die gaande houdt,
de belofte waarop wij koersen.*

A.: GEZEGEND ZIJT GIJ, O HEER

*Gezegend zijt Gij om die
zorgzaam doen wat alledag vraagt,
eerbiedig omgaan met het leven en
nooit genoemd Uw naam waar maken.*

*Gezegend zijt Gij om kracht en woord
van profeten toen en nu,
die opstaan tegen alle pijn
en mensen waardig leven geven.*

*Gezegend zijt Gij om Jezus Christus,
die vol vertrouwen in U en het Leven,
mensen trouw was tot het uiterste.*

A.: GEZEGEND ZIJT GIJ, O HEER

*Gezegend zijt Gij om die
ten afscheid brood nam,
het brak, deelde en zijn vrienden zei:
Dit ben Ik, hart en ziel
met u gedeeld, voor u gebroken.*

*Gezegend zijt Gij om die op het laatst
zijn beker overreikte en zijn vrienden zei:
Overnemen, delen en doorgeven;
mijn testament voor u, een nieuw begin.*

*Gezegend zijt Gij om die ons
tenslotte heeft gezegd:
leef zoals Ik
trouw aan mensen koste wat kost;
trouw aan de Vader
in wie alles wordt voltooid.*

**A.: Al wie eten van dit brood
het breken en delen met de ander,
zij houden de Heer in leven onder ons;
zij zijn Hem trouw tot alles is volbracht.**

*Gezegend die zijn als Hij:
voor stommen te spreken
voor doven te horen
voor blinden te zien.*

*Gezegend die zijn als Hij;
met het volste vertrouwen in
'alles komt goed',
Liefde heeft het laatste woord.*

*Gezegend die zijn als Hij:
in geen dood, geen graf berusten;
aan geen kwaad ten onder.*

Gezegend die bidden zoals Hij:

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Orgel

Voor onze Schotse bevrijders

Lied. Oh where and oh where *Schots lied*
Bew.: Henk de Croon

GEBEDEN.

Lied. Gij die geroepen hebt licht *t.: H. Oosterhuis*
m.: A. Oomen

ZEGENWENS.

ZEGENEN WIJ ELKAAR
MENSELIJK EN NABIJ.
EN LAAT ALLE LEVEN
GEZEGEND ZIJN
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.

AMEN.

ORGELSPEL